Καὶ ὁδὸς ἡμῶν διέσωσται ⁓

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν τυπικῶν, καὶ ἡ συνήθεια, ὁρίζουσι, μετὰ τὸ, τελεσθῆναι τὸ τρισάγιον, τὸ πεσεῖν ἅπαντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ λέγειν τὸν ἱερέα μεγαλοφώνως, τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ εὐχήν. Δέσποτα πολυέλεε κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν. ἕως καὶ τὴν ἀπόλυσιν. Καὶ οὕτως ποιήσας μετάνοιαν ὁ προεστὼς ἐπὶ τῆς γῆς. Λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, εἴ τι ἥμαρτον. λόγῳ, ἔργῳ, διανοίᾳ, καὶ πάσῃ μου τῇ αἰσθήσει. Καὶ ἀνταποκρινόμεθα ἡμεῖς. Ὁ θεὸς συγχωρήσει σοι πάτερ ἅγιε. Καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ κατὰ τάξιν, εἷς καὶ εἷς, ποιεῖν ὁμοίως. καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσι πάντες. Καὶ οὕτως ἄρχεται ὁ ἱερεὺς, λέγειν. Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν κραταιῶν, καὶ ἁγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων. Καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἐν τῇ χρείᾳ διατάξει διείληπται. Καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ συνήθης ἐστὶ παρὰ τοῦ προεστῶτος. Καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν παρὰ πάντων ὁμοίως μετάνοια.

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τῇ ἰδίᾳ κέλλῃ ⁓

Αὕτη ἡ τάξις γίνεται, καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν μ', ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἰστέον ὅτι, τοῦ προεστῶτος τὴν εὐχὴν λέγοντος, ἡμεῖς τὸ, εὐλόγησον ἀποκρινόμεθα. Λαβόντες τὴν συγχώρησιν καὶ παράθεσιν. Δεῖ δὲ τὸν ἐκκλησιάρχην, καὶ τοῦτο σκοπεῖν ἀκριβῶς. ἵνα ὅταν τὰ ἀπόδειπνα ἀπολύωσιν, ὑπάρχειν ἀκμὴν ἡμέρας, ἤγουν πρὸ τοῦ συνοψιασμοῦ ⁓

Ἰστέον οὖν ὡς προγέγραπται, ὅτι τὰς ἡμέρας τῶν ἁγίων νηστειῶν ἀκριβῶς ἐξετάσαντες, παρεθήκαμεν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν, τήν τε ποσότητα τῆς ψαλμῳδίας. Καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τυπωθείσας παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων μετανοίας, ἃς οὐκ ἔξεστιν παραλογίζεσθαι, οὐδὲ τὸν ἄγαν νομοθέτην.

Ποσοῦνται δὲ αἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάνοιαι τοῦ νυχθημέρου, τριακόσιαι, ἄνευ τοῦ μεσονυκτικοῦ. Παρελάβομεν δὲ ἐν τῇ παλαιστίνῃ, καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις κελλίοις, ἕκαστον ψάλλειν τὸ ψαλτήριον. Καὶ οἱ μὲν δυνάμενοι, πλειοῦσιν αὐτὸ, τὸ νυχθήμερον. οἱ δὲ, γ', τῆς ἑβδομάδος. οἱ δὲ ὅσας κατὰ δύναμιν, ὁ προεστὼς τυπώσει. Μεσονυκτικὸν δὲ, ψάλλομεν τὸν ἄμωμον. Ἡ δὲ εὐχὴ μετὰ τὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἐστὶν αὕτη. Τοῖς μισοῦσιν καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς, συγχώρησον κύριε. Καὶ τὸ, παναγία δέσποινα θεοτόκε, ἀποδίωξον. Καὶ τὸ, ἔνδοξε ἀειπάρθενε. Καὶ τὸ, ἡ ἐλπίς μου ὁ θεός ⁓

Τῇ οὖν δευτέρᾳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, τρισάγιον. Τὸ, ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Καὶ τὰ λοιπά. Ψάλλομεν τὸν μέγαν κανόνα. Ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Ποιοῦμεν δὲ, καθ' ἓν τροπάριον, μετανοίας, γ'. Λέγοντες τὸν παρόντα στίχον. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον. Ψυχή μου ψυχή μου. ἀνάστα τί καθεύδεις. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐννάτης, ψάλλομεν οἱ δύο χοροί.

Ἀστέρου

Α͂ σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων.

Τῇ τρίτῃ, τῆς α΄, ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὴν β΄, στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος β΄. Δόξα, ἦχος β΄. καὶ νῦν θεοτοκίον. Εἰς τὴν γ΄, στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος πλ. δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν θ΄, ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ κανὼν τοῦ μηναίου. Καὶ τὸ τριῴδιον, ἦχος β΄. προκείμενον, ἦχος δ΄. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. στί. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Τάδε λέγει κύριος ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου. προκείμενον, ἦχος δ΄. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. στί. Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στί. προσόμοια τοῦ τριῳδίου. Καὶ τοῦ μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. στί. Σῶσόν με ἐκ τῶν διωκόντων με. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπεν ὁ θεός· γενηθήτωσαν φωστῆρες. προκείμενον, ἦχος πλ. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου. στί. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου. Παροιμιῶν τὸ, ἀνάγνωσμα. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται. Εἰς τὸν στί., τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ συνήθες. καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐδηλώθη.

Τῇ τρίτῃ, τῆς α΄, ἑβδομάδος εἰς τὰ ἀπόδειπνα. Μετὰ τὸ εἰπεῖν, τὸ, τρισάγιον. Καὶ τὸ, ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ψάλλομεν καὶ τὸν μέγαν κανόνα. ὡς ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐν τῷ ἀπο-

Δυπ.

δείπνῳ, τὰ ὅμοια.

Τῇ τετάρτῃ, τῆς α΄, ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὴν α΄, στιχολογίαν κάθισμα τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄, στιχολογίαν, κάθισμα, τοῦ τριῳδίου, ἦχος β΄. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Εἰς τὴν γ΄, στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος β΄. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ λαυσαϊκόν. ὁ ν΄. Καὶ ὁ κανὼν τοῦ μηναίου. Καὶ τό, τριῴδιον. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν γ΄, ᾠδήν. Εἰς τὸν στί., τὸ ἰδιόμελον, δίς, ἦχος πλ. Τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Καὶ ἡ, α΄, ὥρα μετὰ τῆς στιχολογίας. Καὶ αἱ συνήθεις μετάνοιαι. Καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν τριθέκτην ὥραν, τροπάριον τῆς προφητείας, ἦχος δ΄. Καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. εἶτα, προκείμενον, ἦχος δ΄. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγν. Τάδε λέγει κύριος. ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος. προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Δίκαιος κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησε. στί. Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν ὡρῶν, ὡς προετάχθη. Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ τετάρτῃ τῆς, α΄, ἑβδομάδος ἑσπέρας, μετὰ τὸν προοιμιακόν. Στιχολογοῦμεν τά, πρὸς κύριον. Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ΄ μετανοίας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί., ι΄. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἦχος πλ. Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς. Καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. Εἶτα τὸ μαρτυρικόν. Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος. Εἶτα τὰ προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ, ἦχος, β΄.

καὶ ἦχος, πλ. Καὶ τοῦ μηναίου, τροπ, δ΄. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ. Καὶ γίνεται εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ: Τό, φῶς ἱλαρόν. Καὶ εὐθὺς ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, πλ. Σὺ κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς. Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω ἡ γῆ, ψυχὴν ζῶσαν. προκείμενον, ἦχος, πλ. β. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Υἱέ, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς. Καὶ εὐθύς, τὸ κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Ὡσαύτως καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων. Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον. Καὶ τὸ θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Καὶ τὰ λοιπά. Ψάλλομεν τὸν μέγα κανόνα. ὡς ἐδηλώθη ἐν τοῖς ὄπισθεν.

Ὁμοίως καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων:-

Τῇ πέμπτῃ τῆς, α, ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ. Μετὰ τὴν, α, στιχολογίαν, καθίσματα ἀποστολικὰ τῆς ὀκτωήχου, δύο. Καὶ τό, θεοτοκίον. Εἶτα ἀνάγνωσις. Εἰς τὴν, β΄, στιχολογίαν καθίσματα, ἦχος, β΄: Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Εἰς τὴν [illegible] κάθισμα, ἦχος, πλ. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Ψάλλομεν δέ, καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου, εἰς, ς΄. Καὶ τὰ τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ στίχον ἡ ᾠδὴ τοῦ ψαλτηρίου. Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον, τὸ πεντηκοστ, τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ ἀκολ, δίς, ἦχος, ς΄. Τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ.

ἦχος ὁ αὐτός. Εἰς τὴν τριθέκτην, τροπ, τῆς προφητείας, ἦχος, α΄. προκείμενον, ἦχος, α΄. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Προφητείας ἠσαΐου. τὸ ἀνάγν: Ὑψωθήσεται κύριος μόνος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου. Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τριῳδίου, ἦχος, β΄. Καὶ τοῦ μηναίου: Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με. στίχ. Φύλαξόν με κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. στίχ: Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγν. Υἱέ, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου. Εἰς τὸν στίχ, τὸ πεντηκ, τῆς ἡμέρας δίς, ἦχος δ΄, τό, μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, κατὰ τὸ ἀκολ. Εἰς δέ, τὸ ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον. Καὶ τό, ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες καὶ τὰ λοιπά. Ψάλλομεν τὸν μέγαν κανόνα. ὡς ἐν τοῖς ὄπισθεν ἐδηλώθη, ὁμοίως. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων:-

Τῇ παρασκευῇ τῆς, α, ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικά. Μετὰ δὲ τὴν, α, στιχολογίαν. Λέγομεν καθίσματα τῆς ὀκτωήχου, καὶ θεοτόκιον. Μετὰ δὲ τὴν, β΄, στιχολογ, καθίσμα, ἦχος, β΄.

Δόξα,

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον.
Μετὰ δὲ τὴν, ς΄. στιχολογίαν, ἦχος, β΄.
Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅμοιον. Ψάλλομεν δὲ, τὸν κανόνα τοῦ μηναίου, εἰς, ς΄. Καὶ τοῦ τριῳδίου. εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν στιχολογοῦμεν καὶ τὴν, ε΄, ᾠδὴν ὡς ἔθος. Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, ἦχος, πλ. δ΄. Τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Τό, ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ἡ, α΄, ὥρα ἄνευ στιχολογίας. Εἰς τὴν τριθέκτην τό, τροπάριον τῆς προφητείας, ἦχος, πλ. δ΄. προκείμενον, ἦχος, δ΄, Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. στίχος. Ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ. Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἰδοὺ ὁ δεσπότης κύριος σαβαώθ. προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου. στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Ἰστέον ὅτι, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μηναίου, τοῦ λαχόντος ἁγίου. τῷ σαββάτῳ καὶ τῇ κυριακῇ. ψάλλεται εἰς τὸ ἀπόδειπνον, ἢ ὅτε βούλεται ὁ ἐκκλησιάρχης.

Τῇ παρασκευῇ τῆς, α΄, ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ λυχνικόν. Στιχολογοῦμεν τά, πρὸς κύριον. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι΄. Καὶ ψάλλομεν ὡς ἔθος. ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. δίς. ἦχος, πλ. α΄. Δεῦτε πιστοί. ἐπεργασώμεθα. Εἶτα τά, δ΄, μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἶτα ἰδιόμελα, δ΄, τοῦ ἁγίου θεοδώρου, ἀνὰ μίαν, ἦχος, β΄. Δεῦτε φιλομάρτυρες ἅπαντες. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ὀργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενής. Καὶ καὶ νῦν, θ. τό, α΄, τοῦ ἤχου τοῦ ὕφους. Εἴσοδος χωρὶς εὐαγγελίου. τὸ φῶς ἱλαρόν. Ἑσπέ

Τυπ.

ρας προκείμενον, ἦχος, πλ. α΄. Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. στίχος. Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐκάλεσεν ἀδὰμ ὀνόματα, πᾶσι τοῖς κτήνεσι. προκείμενον, ἦχος, πλ. β΄. Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. στίχος. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν. Τὸ κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Διακλυνόμεθα δὲ, οἱ μεταλαμβάνοντες, ὕδωρ. ὡς καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ. Ποιοῦντες οὕτως καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστήν, ἐν ταῖς προηγιασμένοις. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. ψάλλομεν τὸν ἱκετήριον κανόνα τοῦ ἁγίου θεοδώρου.

Προτεθέντων δὲ καὶ κόλυβα. Λέγομεν τό, κύριε εἰσάκουσον τῆς. Εἶτα, τὸ θεὸς κύριος. Καὶ εὐθὺς τό, τροπάριον, ἦχος, β΄. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. Καὶ εὐθὺς ὁ πεντηκοστός. Εἶτα ὁ κανών. ἦχος, πλ. δ΄. πρός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν. Θεοῦ σε θεόδωρε ἐραστήν. Ἀπ' ᾠδῆς ἕκτης, κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Πίστιν χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα. Καὶ μετὰ τὴν ἐννάτην, εὐθὺς τὸ τρισάγιον. Καὶ τό, τροπάριον τοῦ ἁγίου. τό, Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. Δόξα, τὸ κοντάκιον. Πίστιν ὡσεὶ θώρακα. καὶ νῦν θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς προστασίαν ἁπάντων. Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολύβων. Εἶτα, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου. Καὶ τὸ εὐλογήσω τὸν κύριον. Καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν παρὰ τοῦ ἱερέως. Καὶ ἀπόλυσις.

Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Μεταλαμβάνοντες οἴνου καὶ ἐλαίου, διὰ τὸν ἅγιον. Τοῦτο γὰρ παρελάβομεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα. Καὶ τοῦ κοινοβίου, τοῦ ὁσίου καὶ μεγάλου Εὐθυμίου. Ἀλλ᾽ οὐ ποιοῦμεν αὐτὸ νῦν, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας αἰδέσιμον.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς παρασκευαῖς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καὶ εἰς τό, ἀπόδειπνον, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν. Εἰ μὴ τὰς τετυπωμένας, ἐν τῇ προηγιασμένῃ. Ἤγουν μετὰ τό, κατευθυνθήτω, μετανοίας, γ΄. Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων δώρων, μετανοίας, γ΄. Καὶ εἰς τό, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου, μετανοίας, γ΄. Ἐν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις. Ψάλλομεν τοὺς κατανυκτικοὺς κανόνας, τοῦ ἐνορδίνου ἤχου, ἐν τῷ κοιμητηρίῳ. Τοὺς δὲ κανόνας τοῦ μηναίου, ἤγουν τοῦ παρόντος σαββάτου, καὶ τῆς κυριακῆς. Ψάλλομεν, ὅταν δοκεῖ, τὸν ἐκκλησιάρχην. Ὃν μὲν ἕνα ψάλλομεν, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς παρασκευῆς. Τὸν δὲ ἕτερον κανόνα, ψάλλομεν ἐν τῷ ἀποδείπνῳ τῆς κυριακῆς. Οὕτως ποιοῦμεν, ἐν πάσαις ταῖς παρασκευαῖς ἑσπέρας, τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν, εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον. Ψάλλομεν τό, θεὸς κύριος, εἰς ἦχον, β΄. Καὶ λέγομεν τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἐκ δευτέρου. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. Καὶ τὸ θεοτοκίον, ἅπαξ. Παρ᾽ αὐτὰ ὑπὲρ ἔννοιαν. Καὶ ἡ συνήθης στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α΄ στιχολογίαν. Ψάλλομεν καθίσματα μαρτυρικὰ τῆς ὀκτωήχου, τοῦ τυχόντος ἤχου, μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν, β΄, στιχολογίαν. Ψάλλομεν καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου. Τὸ δὲ ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου, Γρηγορίου Νύσσης, ἀναγινώσκεται εἰς τὴν τράπεζαν. Εἶθ᾽ οὕτως ὁ πεντηκοστός. Καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, εἰς, η΄. Στιχολογοῦμεν δέ, καὶ τῷ κυρίῳ ᾄσομεν. Ἀφ᾽ ἑκάστης ᾠδῆς. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα. Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους, δ΄. Καὶ ψάλλομεν, γ΄, προσόμοια ἀπὸ τοῦ τριωδίου τοῦ ἁγίου, δευτεροῦντες τὸ, ἕν, ἦχος, α΄. Πρός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Τὴν ὁμαρτία τῆς αὐω. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἀγνωσώης δωρεά. Καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἰς τὸν στίχον τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου, γ΄, ἦχος, δ΄. Χορεύουσιν αἴφνη μαρτύρων. Στίχος. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ἦχος, δ΄. Ἡ καθαρὰ καὶ πανάμωμος νηστεία. Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ἦχος, ὁ αὐτός. Τὴν μαρτυρική σου πρὸς θεόν. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἀθλητικὴν ἀνδρίαν εὐσεβῶς καθοπλισθείς. Καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Δέσποινα πρόσδεξαι. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου. Ψάλλομεν καὶ τὴν, α΄, ὥραν. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου, ᾠδή, γ΄, καὶ ς΄. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ. Στίχος. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου. Ὁ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, πάλαι ὁ θεός. Καὶ τοῦ ἁγίου. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε. Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ἀλλη

Ἀλληλούϊα, ἦχος, δ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐφ' ὅλην τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστήν, δίς, παρελάβομεν ἐνθεῖναι ψαλτήριον. Τῇ ἑορτῇ τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῇ κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους, δ΄. τὰ προσόμοια. Δόξα, καὶ νῦν, θ΄, ὅμοιον, τροπάριον, Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Διάταξις τῆς πρώτης κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν, ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας. Καὶ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν ἁγίων νηστειῶν.
Κεφάλ. λβ΄.

Τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, ἐν τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινόν. Στιχολογοῦμεν τὸ μακάριος ἀνήρ, ὅλον τὸ κάθισμα. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν ἦχον τῆς ὀκτωήχου. Ἱστῶμεν στίχους, ι΄. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ΄. Καὶ ἀνατολικά, γ΄. Καὶ τοῦ τριῳδίου προσόμοια, δ΄, ἦχος, πλ. β΄. Πρὸς ὅλην ἀποθέμενοι. Σὲ τὸν ἀκατάληπτον. Δόξα, ἦχος, β΄. Ἡ χάρις ἐπέλαμψε. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τὸ πρῶτον τοῦ ἐν διατάκτου ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν δέ, ὡς σύνηθες, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. δόξα, ἦχος, β΄. Χαίρετε προφῆται τίμιοι. καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τῆς ὀκτωήχου. δόξα, στιχηρόν, ἦχος, β΄. Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες. καὶ νῦν, τῆς ὀκτωήχου, ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων. τροπάριον. Θεοτόκε παρθένε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ θεὸς κύριος, τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα, ἦχος, β΄. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου. καὶ νῦν, θ΄. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ ἀναβαθμοί. προκείμενον. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ὁ, μ΄. Οἱ ἀναστάσιμοι κανόνες τῆς ὀκτωήχου. Καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς, ς΄, ἦχος, δ΄. πρὸς. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος. Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον. Ἀπὸ, γ΄, ᾠδῆς, κάθισμα τῆς ὀρθοδοξίας. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, στιχηρόν, ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρός. Ἐξαποστειλάριον τὸ ἑωθινὸν ἀναστάσιμον ἅπαξ. Καὶ τῆς ὀρθοδοξίας, δίς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. Καὶ ἀνατολικόν, ἕν. Καὶ τοῦ τριῳδίου προσόμοια, γ, ἦχος, δ΄. πρὸς. Ἔδωκας σημείωσιν. Ἐν σοί μου ἀγάλλεται. στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε. στίχ. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι. Ταῦτα καὶ ὀφείλει ποιεῖν ἐν πάσαις ταῖς κυριακαῖς τῆς ἁγίας, μ΄. Εἰς τὸ στιχηρὸν στίχ., λέγομεν στίχ. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω. στιχηρὸν τῆς ἡμέρας, ἦχος, πλ. β΄. Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας. Δόξα πάλιν τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ἡ λιτὴ ἐν τῷ νάρθηκι ὡς σύνηθες. Ψαλλομένου τοῦ ἑωθινοῦ, στιχηροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἡμέρας. προκείμενον·

ἦχος, δ΄. ᾠδὴ τῶν τριῶν. Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. στίχος. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος. Ἀλληλούια, ἦχος, πλάγιος. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Καὶ τό, ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῶν ἁγίων τοῦ σταυροῦ ξύλων καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων. Καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ. ὅπου δεῖ ἀναγνωσθῆναι τὸ συνοδικόν. Πορευομένων δέ, καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν. ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἦχος, πλάγιος β΄. πρός. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής. Χαριστήριον ᾠδήν. Καὶ ὅτε φθάσομεν τὸν ὡρισμένον τόπον, λέγομεν τὸ τροπάριον. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν. Καὶ εὐθὺς τὸ προοίμιον. Ἐποφειλομένη πρὸς θεόν, ἐτήσιος εὐχαριστία. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ συνοδικοῦ. Καὶ μετὰ τὸ τέλος, πολυχρονίζομεν τοὺς βασιλεῖς. καὶ τὸν προεστῶτα. Καὶ ποιοῦμεν τελείαν ἀπόλυσιν.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ λυχνικόν, οὐ στιχολογοῦμεν. Εἰς δὲ τό, κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι΄. Καὶ λέγομεν στιχηρὰ κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου, δ΄. Καὶ τά, γ΄, προσόμοια τοῦ τριῳδίου. Καὶ τά, γ΄, τοῦ μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἴσοδος. τό, φῶς ἱλαρόν. προκείμενον, ἦχος, πλάγιος. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις. στίχος. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέκραξα. στίχος. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. στίχος. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ πάλιν. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Εἰς τὸν στίχον, τὸ στιχηρὸν τῆς ἡμέρας, δίς, ἦχος, πλάγιος. Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη. Εἶτα τὸ τρισάγιον μετανοίας, γ΄. Εἶτα θεοτόκε παρθένε. μετάνοιαν μίαν. δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. μετάνοιαν μίαν. καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. μετάνοιαν μίαν. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. Χωρὶς μετανοίας. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄, Καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. Ὁ θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Καὶ ποιοῦμεν μετανοίας, γ΄, μεγάλας μόνας. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Καὶ εὐθὺς ἡ λιτὴ κατὰ τὴν συνήθειαν ἐν τῷ νάρθηκι. Εἰς δὲ τὰ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν τὸν κανόνα, τῶν ἁγίων προφητῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῶν δύο μεγάλων προκειμένων. Τοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. Καὶ τοῦ, ἔδωκας κληρονομίαν. Μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς προγέγραπται, ἓν παρὲν ψάλλοντες κατὰ κυριακὴν ἑσπέραν, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ. ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς κυριακῆς. Καὶ τοῦτο χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὡς διετάχθη ἡ ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ τῆς παρούσης κυριακῆς, οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς κυριακαῖς,

τῆς

τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ μηναίου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ Λαζάρου, μέχρι τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ θωμᾶ, ὁμοῦ μετὰ τῆς θήκης. ἀπὸ, γ΄, ᾠδῆς, κατὰ τοῦ μηναίου. ἀφ' ἕκτης, τῆς θήκης. Καὶ τὴν πλήρωσιν τοῦ μηναίου, τὰ προσόμοια αὐτοῦ, καὶ μνῶ, στί, ὁμοιον. Παρηγοῦνται δὲ οἱ κανόνες τῆς θεοτόκου.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο. ὅτι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν. εἰ μὴ, μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. εἰς τὸ, τεσσαράκοντα μετανοίας, γ΄.

Τῇ δευτέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος. Τελεῖται ἡ ἀκολουθία, ὡς προγέγραπται.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰς παρασκευὰς, τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἐὰν οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη τοῦ προδρόμου, ἢ τῶν ἁγίων, μ΄. ἢ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι΄. εἰς τὸν ἦχον τοῦ στιχηροῦ τῆς ἡμέρας. Καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. εἶτα τὰ, δ΄, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. Καὶ τοῦ μηναίου τὰ, γ΄. δευτεροῦντες τό, ἕν. δόξα, νεκρώσιμον, τοῦ κυρίου ἰωάννου. τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἤχου. καὶ νῦν, θεοτοκίον. τὸ, α΄, τοῦ ἤχου. εἴσοδος. τὸ προκείμενον. Τὰ ἀναγνώσματα. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων. Τῷ δὲ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ, ἀλληλούια, ἦχος, β΄. τροπάριον. Ἀποστολικόν, καὶ μαρτυρικόν. Δόξα, μνήσθητι κύριε. καὶ νῦν. Μῆτερ ἁγία. Καὶ ἡ στιχολογία. κάθισμα, β΄. εἰς τὸ, πρῶτον κάθισμα, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. Τὸ, β΄, τὸ, γ΄. καὶ τὸ, δ΄. καὶ τὸ, νεκρώσιμον, δόξα, καὶ νῦν, θ΄. τὸ, α΄. Τὸν δὲ ἄμωμον ψάλλομεν μετὰ τῶν εὐλογητάρια εἰ κύριε. Ποιοῦντες αὐτόν, στάσεις, β΄. Λέγοντες καὶ τὰ νεκρώσιμα, τροπάρια αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν αἴτησιν, μνημονεύει ὁ ἱερεὺς πάλιν τῶν κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Καὶ λέγομεν τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. Εἶτα κάθισμα νεκρώσιμον, ἦχος, πλάγιος. Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν, ἀπὸ τῆς ἐξαημέρου τοῦ χρυσοστόμου, ἤτοι τοῦ, α΄, βιβλίου. Ὁ κανὼν, τοῦ μηναίου, μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς, ϛ΄. Καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς, δ΄. Λέγεται γὰρ ὁ εἱρμὸς καὶ τὸ τροπάριον, ἄνευ στίχων. Καὶ κρατοῦμεν τοὺς στίχους. Ἀπὸ τοῦ τότε ἔστευσαν ἡγεμόνες. Οὐ γὰρ στιχολογοῦμεν ἀπ' ἀρχῆς τὰς ᾠδὰς, ἕως τῆς, ϛ΄, ἐν πᾶσι τοῖς σάββασι τῆς ἁγίας, μ΄. ἕως τῆς ἀκαθίστου, οὕτως ὀφείλει γενέσθαι. Ἀπὸ δὲ, ϛ΄, ᾠδῆς, ἄρχεται τὰ τριῴδια. Καὶ ψάλλεται τὸ μηναῖον, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. Καὶ τὰ τριῴδια. Στιχολογοῦμεν δὲ, καὶ τὴν ἑβδόμην ᾠδήν. Ἐξαποστειλάριον τὸ φαταγωγικόν. εἰς τοὺς αἴνους, τὰ, δ΄, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. Καὶ εἰς τὸν στίχον τὰ προσόμοια ἀναπαύσιμα, τοῦ κυρίου θεοφάνους. Οὕτως ὀφείλει γενέσθαι ἡ ἀκολουθία, κατὰ πᾶν σάββατον, τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

Ὅτε οὐκ ἔστιν ὡς προείρηται μία τῶν, γ΄, ἑορτῶν. εἰς τὴν λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία ἀναπαύσιμος. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς, στίχους. τροπάριον. Ἀποστολικόν, καὶ μαρτυρικόν. Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου. δόξα. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστέ. καὶ νῦν. Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα. προκεί=

μερον. Ε ὑψωθήτε κύριε. καὶ στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς. Ὁ ἀπόστολος, Β, τῆς ἡμέρας. Καὶ ὁ νεκρώσιμος. ἀλληλούϊα. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Δεῖ δὲ ὡς καὶ τοῦτο εἰδέναι, πῶς στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαί, τῇ, Β΄, ἡ πρώτη, τῇ τρίτῃ ἡ δευτέρα. τῇ, Δ΄, ἡ, γ΄. τῇ, ε΄, ἡ, Δ΄. τῇ παρασκευῇ, ἡ, ε΄. τῷ σαββάτῳ, ἡ, ζ΄.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς, Β΄, κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν, καὶ διάταξις τῆς μετ᾽ αὐτὴν ἑβδομάδος.
Κεφάλαιον, λγ΄.

Κυριακῇ, Β΄, τῶν ἁγίων νηστειῶν, ὡς ἐν τυπικοῖς μεσωτέροις εὕρομεν. ἄλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ παλαμᾶ. Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου φιλοθέου. Τὸ σαββάτῳ ἑσπέρας, ἱστῶμεν στίχ., ι΄. Καὶ ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα, γ΄. Καὶ ἀνατολικά, γ΄. Καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς Δ΄, ἦχος, β΄. πρὸς ποίοις εὐφημιῶν. Ποίοις εὐφημιῶν ᾄσμασιν. δευτεροῦντες τό, α΄. δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ὁ στερισμάκαρ ἁγιώτατε πάτερ. καὶ νῦν, θ΄, τό, α΄, τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχ. τῆς ὀκτωήχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου. καὶ νῦν, θ΄. Ἀνύμφευτε παρθένε. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον, δίς. Καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄. Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ. καὶ νῦν, θ΄. Τό, νῦν ἀπολύεις. Τό, τρισάγιον. Τό, παναγία τριάς. Τό, πάτερ ἡμῶν. Τό, θεοτόκε παρθένε, ἐκ τρίτου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸν ὄρθρον, θεὸς κύριος. τὸ ἀναστάσιμον τρὶς τοῦ ἤχου. Καὶ αἱ συνήθεις στιχολογίαι. καὶ ὁ πολυέλεος. Καὶ ἀναγνώσεις εἰς τὸ ἑξαήμερον. Εἶτα τὰ εὐλογητάρια, καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τό, πᾶσα πνοή. Τό, ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν χριστοῦ θεασάμενοι. Καὶ ὁ πεντηκοστός. δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Τῆς μετανοίας, ἄνοιξόν μοι. καὶ νῦν, ὅμοιον. Τῆς σωτηρίας, εὐθυνόμενοι. Εἶτα ἦχος, πλ. β΄. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τό. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς, ς΄, ἦχος, Δ΄. πρός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ τὸ ῥοῶν οἱ ἔνθεοι. Ἀπό, γ΄, ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀπὸ ἕκτης τὸ κοντάκιον, πρὸς τὴν ὑπερμάχῳ. Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν, καὶ θεῖον ὄργανον. Μετὰ τὴν ἐννάτην τὰ ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ., η΄. τὰ ἀναστάσιμα, ε΄. Καὶ τοῦ ἁγίου, γ΄, ἦχος, α΄. πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ. Καὶ λέγομεν στίχ. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου. τοῦ τριῳδίου στιχηρόν, ἦχος, πλ. β΄. Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις. Δόξα, πάλιν τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄. Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς. στίχ. Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. ὁ ἀπόστολος, πρὸς ἑβραίους, κατ᾽ ἀρχὰς σὺ κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας.

Ἀλλη

Ἀλληλούϊα, τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ. Κοινωνικόν, αἰνεῖτε τὸν κύριον.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικόν. ἱστῶμεν στίχους, ι'. Καὶ ψάλλομεν κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου, δ'. Καὶ τοῦ τριῳδίου, ὡς σύνηθες. Καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν ὡς προδεδήλωται.

Τῇ δευτέρᾳ, τῆς, γ', ἑβδομάδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ τὰ τριαδικά. Καὶ μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν καθίσματα κατανυκτικά. Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, καὶ τὴν τρίτην, ὡς σύνηθες.

Τῇ δευτέρᾳ, τῆς, γ', ἑβδομάδος ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ς'. Καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ τριῳδίου. Καὶ τοῦ μηναίου, γ'. Δόξα, καὶ νῦν, θ'. Τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον, καὶ τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Τῇ τρίτῃ, τῆς, γ', ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον, τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν, στιχολογίαν καθίσματα. Καὶ μετὰ τὴν, γ', ὁμοίως. Ψάλλομεν δὲ καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τῇ τρίτῃ, τῆς, γ', ἑβδομάδος ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς'. Καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ τριῳδίου, γ'. Καὶ τοῦ μηναίου, γ'. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ, δ', τῆς, γ', ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν, α', στιχολογίαν τὰ καθίσματα σταυρώσιμα τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν, β', στιχολογίαν καθίσματα. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὴν, γ'. Καὶ ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τῇ τετάρτῃ, τῆς, γ', ἑβδομάδος ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ι'. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, δίς, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Τὰ τρία προσόμοια τοῦ τριῳδίου. Καὶ τοῦ μηναίου, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, δ'. Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ. στίχος. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Τῇ πέμπτῃ, τῆς, γ', ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν, α', στιχολογίαν, λέγομεν καθίσματα ἀποστολικὰ τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν, β', στιχολογίαν, καθίσματα. Καὶ μετὰ τὴν, γ', καθίσματα. Ψάλλομεν δὲ καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ πέμπτῃ τῆς, γ', ἑβδομάδος, ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς'. Καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ τριῳδίου, γ'. Καὶ τοῦ μηναίου, γ'. Δόξα, καὶ νῦν, θ'. Τὸ προκείμενον. Τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς, γ', ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν, α', στιχολογίαν λέγομεν, καθίσματα σταυρώσιμα τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν, β', στιχολογίαν καθίσματα. Καὶ μετὰ τὴν τρίτην καθίσματα. Καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐ-

τῶν. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς γ΄, ἑβδομάδος ἑσπέρας. Ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. Καὶ λέγομεν τὸ στιχηρὸν τῆς ἡμέρας, δίς. Εἶτα, δ΄, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. Καὶ τοῦ μηναίου, δ΄. Δόξα, νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, θεοτοκίον, τὸ α΄, τοῦ ἤχου τοῦ ὕφους. Ἑσπέρας προκείμενον. Ψαλμός, ἦχος δ΄. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως. Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Τῇ αὐτῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, τῆς γ΄, ἑβδομάδος. Ψάλλομεν εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μηναίου. Ἤγουν τοῦ ἐπιλαχόντος ἁγίου, τοῦ κατὰ τὴν κυριακήν.

Τῷ σαββάτῳ τῆς τρίτης ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον. τρ., εἰς τὸ ἀλληλούϊα. Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ προφῆται. Δόξα. Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τὰς ψυχάς. Καὶ νῦν. Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν λέγομεν καθίσματα μαρτυρικὰ τῆς ὀκτωήχου, τοῦ τυχόντος ἤχου, γ΄. Καὶ θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β΄ στιχολογίαν τοῦ ἀμώμου, λέγομεν κάθισμα νεκρώσιμον ἦχος πλ. δ΄. Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων. Καί. Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας. Καὶ ἀνάγνωσις, εἰς τὴν ἑξαήμερον. Ψάλλομεν δὲ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Καὶ τὰ τετραῴδια, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἐνταῦθα οὐ στιχολογοῦμεν τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. Ἀλλ' αὖθις λέγομεν τὸν εἱρμὸν τοῦ μηναίου. Καὶ τὸ τετραῴδιον. Καὶ στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαί. Ἐξαποστειλάριον. Τό, φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Καὶ νεκρώσιμον. Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. Δόξα, τό, β΄, νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὰ προσόμοια τοῦ κυροῦ Θεοφάνους. Δόξα, καὶ νῦν, θ΄. Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον νεκρώσιμον. Καὶ ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Εὐφράνθητε ἐν Κυρίῳ. Στίχος. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β΄. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω. Στίχος. Ἐπάκουσον ἡμῶν. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νεκρώσιμον. Ὡσαύτως καὶ κοινωνικά.

Τῷ σαββάτῳ τῆς, γ΄, ἑβδομάδος. Τῆς σταυροπροσκυνήσεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ προσόμοια, εἰς, δ΄, ἦχος πλ. β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀπόστιχα προσόμοια, ἦχος, β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ, αἴρουσι τὸ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ, ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου, μετὰ τῆς θήκης. Μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ. Ψάλλοντες, τό, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ εἰσφέρουσιν αὐτὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἀποτιθέασιν εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Καὶ ἅπτει κηρὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ δι' ὅλης νυκτός. Ἡμεῖς δὲ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ τραπέζῃ. Καὶ ἀριστάμενοι, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ.

Διάταξις τῆς γ΄ κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν, καὶ τῆς μετ᾽ αὐτὴν ἑβδομάδος.

Κεφάλαιον λδ΄.

Κυριακῇ τρίτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν. Τὴν προσκύνησιν ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Τῷ σαββάτῳ ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, εὐλογεῖ ὁ ἱερεύς. Καὶ ψάλλομεν τὸν συνήθη προοιμιακὸν ψαλμόν. Εἶτα ἡ στιχολογία τοῦ α΄ καθίσματος. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου, γ΄. Καὶ ἀνατολικά, γ΄. Καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ, προσόμοια, δ΄, ἦχος πλ. α΄. πρός, Χαίροις ἀσκητικῶν. Λάμψον ὁ τοῦ κυρίου σταυρός. ἐξ ὧν δευτεροῦμεν, τὸ ἕν. Δόξα, ἦχος γ΄. Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν. καὶ νῦν, θεοτοκίον τὸ α΄, τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. τό, Φῶς ἱλαρόν. προκείμενον. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. Ἐκτενή. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. Εἰς τὴν λιτήν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α΄. Ὁρῶσά σε, ἡ κτίσις ἅπασα. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ΄. Ὁ συμμαχήσας κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαβίδ. Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε παρθένε, δίς, β΄. Καὶ τοῦ σταυροῦ ἅπαξ, ἦχος α΄. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ὡς ἔθος. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἑξάψαλμον. Θεὸς κύριος, εἰς τὸν ἦχον τῆς ὀκτωήχου. Καὶ λέγομεν τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Δόξα τοῦ σταυροῦ. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι. Ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ ὁ πολυέλεος. Καθίσματα λέγομεν τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ σταυροῦ, ἦχος πλ. δ΄. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ πεντηκοστός. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Τῆς μετανοίας, ἄνοιξόν μοι. καὶ νῦν, ὅμοιον. Τῆς σωτηρίας, εὔθυνόν μοι. Εἶτα ἐλέησόν με ὁ θεός. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. Καὶ οἱ ἀναστάσιμοι κανόνες, καὶ τῆς θεοτόκου. Εἶτα τοῦ τριῳδίου εἰς η΄. Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἦχος πρῶτος. πρός. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πανηγύρεως ἡμέρα τῇ ἐγέρσει Χριστοῦ. Καταβασίαν ἔσχατον λέγουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, τὰ πρὸς εἱρμόν. Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἦχος πλ. β΄. Ὁ σταυρός σου κύριε ἡγίασται. στίχος. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. Σήμερον τὸ προφητικόν. Δόξα. Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ. Καὶ νῦν. Θεοτόκε παρθένε ἱκέτευε. Ἀπὸ ϛ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ τριῳδίου, ἦχος βαρύς. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους η΄. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου, δ΄. Καὶ τοῦ τριῳδίου προσόμοια, γ΄. Δευτεροῦντες τὸ ἕν, ἦχος δ΄. πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν. στίχος. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. στίχος. Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων. Καὶ δευτεροῦντες τὸ α΄. Εἶτα λέγομεν στίχον. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω. Καὶ ψάλλομεν τὸ τριῳδίου, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην

Δόξα πάλιν τὸ αὐτό. καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη. Ὅταν δὲ ψάλλομεν τὴν δοξολογίαν. Ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ. Καὶ λαβὼν θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸν σταυρόν. Εἶθ' οὕτως λαμβάνει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ. Καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ βήματος. Προπορευομένων αὐτοῦ, λαμπάδων δύο, καὶ θυμιατοῦ. Καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ τρισαγίου. Λέγει ὁ ἱερεύς. Σοφία ὀρθοί. Καὶ λέγομεν τὸ τροπάριον. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ἐκ τρίτου. Καὶ εἰσοδεύει ὁ ἱερεύς, φέρων τὸν τίμιον σταυρόν, ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν. Κἀκεῖσε προαποτεθέντος τετράποδος. Τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ ὁ τίμιος σταυρός. Καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα ψάλλειν τοῦτο, τροπάριον, ἦχος, πλ. β. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα.

Καὶ ἀνοίξας τὴν θήκην. Ἄρχεται προσκυνῶν ὁ προεστώς, καὶ ὁ ἱερεύς. Ψάλλοντες, μετανοίας, γ', κατενώπιον τοῦ τιμίου σταυροῦ. Καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετανοίας ὁμοίως. Καὶ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ ἀδελφοί, προσκυνούντων δὲ τῶν ἀδελφῶν. Ψάλλομεν στιχηρά, ἰδιόμελα, ἦχος, β'. Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν. Καὶ ἦχος, πλ. δ. Σήμερον ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως. δόξα, ἦχος, πλ. δ. Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ. Καὶ νῦν ὅμοιον, Σήμερον τὸ προφητικόν. Καὶ ψάλλομεν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν οἱ ἀδελφοὶ προσκυνοῦντες. Εἶθ' οὕτως ἡ συνήθης ἐκτενή, ἡ λιτὴ μετὰ τοῦ ἑωθινοῦ στιχηροῦ. Καὶ, ἡ, α', ὥρα. Ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ κατήχησις τοῦ στουδίτου. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ σταυροῦ. Ἀντὶ δὲ τοῦ τρισαγίου. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα. προκείμενον. τοῦ ἀποστόλου, ἦχος, πλ. β. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. στίχος. Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι. ὁ ἀπόστολος. Πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν. Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. δ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχος. Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν βασιλεύς. Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὴν αὐτὴν προσκύνησιν ποιοῦμεν. Κατὰ τὸν προγραφέντα τύπον. Καὶ ἐν τῇ, α', ὥρα τῆς δευτέρας. Ψάλλοντες ἀντὶ τοῦ· Τὰ διαβήματά μου. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα. Προσκυνοῦμεν δὲ, ἡμέρας, δ'. Τῇ κυριακῇ. Τῇ δευτέρᾳ. Τῇ τετράδι. Καὶ τῇ παρασκευῇ. Καὶ τῇ παρασκευῇ γίνεται ἡ προσκύνησις τῇ, α', ὥρᾳ. Καὶ εἰς τὴν, θ', ὥραν μετὰ τὸ τρισάγιον, προσκυνοῦμεν πάλιν. Καὶ συστέλλεται ὁ τίμιος σταυρὸς ἐν τῇ θήκῃ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ι'. Καὶ ψάλλομεν τὰ, δ' στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Καὶ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου. Καὶ τοῦ τριῳδίου, γ', προσόμοια. Καὶ τοῦ μηναίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. προκείμενον, ἦχος, πλ. δ.

Εἰς

Εἰς τὸν στίχον τό, ἀλλ(ηλούια) τῆς ἡμέρας δίς, ἦχος, πλ. δ'. τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θ'. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ δευτέρᾳ τῆς, δ', ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον. Τὰ τριαδικὰ τοῦ λαχόντος ἤχου. Μετὰ τὴν, α', στιχολογίαν καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β', στιχολογοῦμεν κάθισμα. Εἰς δὲ τὴν τρίτην στιχολογίαν, κάθισμα ἕτερον. Ψάλλομεν δὲ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια. Καὶ στιχολογεῖται ἡ ᾠδή. Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον ἀλλ(ηλούια) δίς. Τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτ. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, γ'. Καὶ τοῦ μηναίου γ'. δόξα, καὶ νῦν, θεοτ. Τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀλλ(ηλούια), δίς. Τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτ.

Τῇ τρίτῃ τῆς, δ', ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν στιχολογίαν, καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου. Καὶ μετὰ τὴν, β', κάθισμα. Μετὰ δὲ τὴν, γ'. ἕτερον κάθισμα. Ψάλλομεν δέ. Καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τῇ τρίτῃ τῆς μέσης ἑβδομάδος. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ. Τὰ εἰς τοὺς αἴνους τῆς κυριακῆς. Καὶ τοῦ τριῳδίου. Τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. Ψάλλομεν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀλλ(ηλούια) τῆς ἡμέρας, ἦχος, γ'. Νικῶν τὸν πλάνην. Τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, ἀλλ(ηλούια) τοῦ σταυροῦ, ἦχος, πλ. α'. Ὁρῶσα σε ἡ κτίσις ἅπασα.

Τῇ, δ', τῆς μέσης ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον ἡ τοῦ σταυροῦ στιχολογία. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην, ἀπαραλλάκτως. Ψάλλομεν δέ. Καὶ τὸν κανόνα τοῦ τιμίου σταυροῦ, εἰς, ς'. Ἀπὸ, γ', ᾠδῆς κάθισμα τοῦ σταυροῦ. Ἀπὸ ἕκτης τὸ κοντάκιον τοῦ σταυροῦ, καὶ ὁ οἶκος. Καὶ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀλλ(ηλούια) τῆς ἡμέρας δίς, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντες. Καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, ἀλλ(ηλούια), ἦχος, πλ. δ'. Μεσάσαντες τὸ πέλαγος. καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Ἡ δὲ τοῦ σταυροῦ προσκύνησις γίνεται καθὼς προεγράφη ἐν τῇ α', ὥρᾳ. Ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ προγραφέντα πρὸ τῇ κυριακῇ, ἤγουν τὸ ἀλλ(ηλούια). Δεῦτε πιστοί. καὶ τὰ λοιπά. Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ, δ', τῆς μέσης ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ(ους), ι'. Καὶ ψάλλομεν, ἀλλ(ηλούια), ἦχος, δ'. Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος νηστεία. Λέγεται δὲ ἅπαξ. Εἶτα ἕτερα ἀλλ(ηλούια), ἦχος, πλ. α'. Οἱ ἐν κρυπτῷ τὰς ἀρετὰς ἐργαζόμε(νοι). Μαρτυρικὸν ἦχος ὁ αὐτός. Εἶθ' οὕτως τὰ προσόμοια τοῦ τριῳδίου καὶ τοῦ μηναίου. Δεύτερον μὲν τοῦτο ἐν. Δόξα, καὶ νῦν, ἀλλ(ηλούια) τοῦ σταυροῦ, ἦχος, πλ. δ'. Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ. Τὰ ἀναγνώσματα. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπάρχεται ὁ ἱερεὺς τῶν διπλοκατηχουμένων μετὰ τῆς εὐχῆς.

Τῇ πέμπτῃ τῆς μέσης ἑβδομάδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ τὰ τριαδικὰ τοῦ λαχόντος ἤχου, μετὰ τὴν, α', στιχολογίαν καθίσματα ἀποστολικὰ τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ τὴν, β', στιχολογίαν κάθισμα. Καὶ μετὰ τὴν, γ'. Ψάλλομεν καὶ τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴ-

δια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον, δίς· τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ πέμπτῃ τῆς μέσης ἑβδομάδος. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛʹ. Καὶ ψάλλομεν τὰ, γʹ, προσόμοια τοῦ τριῳδίου. Καὶ τοῦ μηναίου, γʹ. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τὰ προκείμενα. Τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον τὸ, ἰδιόμελον, δίς. Τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ παρασκευῇ τῆς μέσης ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην, στιχολογίαν. Λέγομεν καθίσματα σταυρώσιμα τῆς ὀκτωήχου. Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν. Καὶ τὴν, γʹ, κάθισμα, ὁ, μʹ. Καὶ ὁ κανὼν τοῦ τιμίου σταυροῦ. Τὸ γὰρ μηναῖον, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἀπὸ, γʹ, ᾠδῆς, κάθισμα. Ἀπὸ ϛʹ ἕκτης τὸ κοντάκιον. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τάξιν. Ἀπὸ στίχων, τὸ ἰδιόμελον, καὶ τὸ μαρτ[υρικ]όν. δόξα, καὶ νῦν ἀπόστιχον, ἦχος, πλ. δ. Σήμερον ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως. Ἡ πρώτη ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Γίνεται δὲ ἡ σταυροπροσκύνησις ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐν τῇ κυριακῇ. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὡρῶν. Καὶ αἴρεται ὁ τίμιος σταυρός. Εἰς τὴν τριθέκτην, τροπάριον τῆς προφητείας. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα. Καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ παρασκευῇ τῆς μέσης ἑβδομάδος ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ιʹ. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον δίς. Καὶ τὰ, δʹ, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. Καὶ τοῦ μηναίου, δʹ. τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, βαρύς. Τοῖς πάθεσι δουλώσας. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, τοῦ δαμασκηνοῦ. καὶ νῦν, θεοτοκίον, τὸ, αʹ, τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, δ. Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ πρόσχες. στίχος. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Τῷ σαββάτῳ τῆς μέσης ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀλληλούϊα. Καὶ τὰ τροπάρια, ἦχος, βʹ. Ἀπόστολοι καὶ μάρτυρες. δόξα. Μνήσθητι κύριε. καὶ νῦν. Μήτηρ ἁγία. Καὶ ἡ πρώτη στιχολογία. Εἶτα τὰ μαρτυρικὰ καθίσματα τῆς ὀκτωήχου, τοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὸν ἄμωμον, τὰ εὐλογητάρια, λέγομεν καθίσματα νεκρώσιμα καὶ ψάλλομεν καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Καὶ τὰ τετραῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Καὶ στιχολογοῦνται αἱ ᾠδαί. Ἐξαποστειλάριον, τὸ νεκρώσιμον. εἰς τοὺς αἴνους, ψάλλομεν τὰ δʹ, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. εἰς δὲ τὸν στίχον, τὰ προσόμοια τοῦ κυρίου θεοφάνους. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. προκείμενον τοῦ ἀποστόλου νεκρώσιμον. Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί. πεπείσμεθα. Καὶ ὁ νεκρώσιμος. Ἀλληλούϊα, νεκρώσιμον. Εὐαγγέλιον, τὰ ἀμφότερα.

Ὡσαύτως καὶ κοινωνικά.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς τετάρτης κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν. καὶ τῆς μετ' αὐτὴν ἑβδομάδος.

Κεφάλαιον, λε΄.

Κυριακὴ τετάρτη τῶν ἁγίων νηστειῶν. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ΄. Καὶ ἀνατολικά, δ΄. Καὶ τοῦ μηναίου, γ΄. Ἄλλοι δὲ μεταμέστεροι ὥρισαν ψάλλεσθαι, τὴν ἀκολουθίαν, τοῦ ἁγίου ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. στιχηρά, ἦχος, πλ. δ΄. προσόμοια, ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. Πάτερ ἰωάννη ὅσιε. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγελίου. καὶ νῦν, θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα τοῦ ὁσίου, ἰδιόμελον, ἦχος, β΄. Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον. καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ θαύματος καινοῦ. Τό, νῦν ἀπολύεις. Τό, τρισάγιον. τροπάριον, ἦχος, α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἅπασαν ἀκολουθίαν. Κανόνες, γ΄. ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῆς θεοτόκου, εἰς, ς΄. Καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς, δ΄. Καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς, δ΄. καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀπὸ ᾠδῆς, γ΄, τὰ καθίσματα. Ἀπὸ δὲ ἕκτης, τὸ κοντάκιον, ἦχος, δ΄. προσόμοιον. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐν τῷ ὕψει κλίμακος τῆς ἐγκρατείας. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Καὶ τὰ ἀνατολικά. Εἶτα λέγομεν στίχον. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, α΄. Δεῦτε ἐργασώμεθα. Δόξα, πάλιν τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Ἡ πρώτη ὥρα, καὶ ἡ κατήχησις. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ἐνορδίνου ἤχου. καὶ τοῦ ὁσίου. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, στίχος. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. Ὁ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί, τῷ ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός. Καὶ τοῦ ὁσίου. πρὸς ἐφεσίους. Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ἀδελφοί. Ἀλληλούια τοῦ ἤχου. Καὶ τοῦ ὁσίου. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. Εὐαγγέλια τὰ ἀμφότερα. κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. Καὶ τό, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὸ ἐνορδίνου κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου, δ΄. Καὶ τὰ τοῦ τριῳδίου προσόμοια. Καὶ τοῦ μηναίου, γ΄. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἴσοδος, τὸ προκείμενον. Εἰς τὸν στίχον τὰ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, κατὰ τὸ σύνηθες. Καὶ εἰς τὰ ἀπόδειπνα ψάλλε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μηναίου τοῦ ἐπιλαχόντος ἁγίου κατὰ τὴν πέμπτην.

Τῇ δευτέρᾳ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ τριαδικὰ τοῦ λαχόντος ἤχου. Μετὰ τὴν, α΄, στιχολογίαν, ψάλλομεν καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου, β΄. μετὰ καὶ θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν, β΄, στιχολογίαν καὶ τὴν, γ΄, καθίσματα. Καὶ τὸ τριῴδιον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ δευτέρᾳ τῆς, ε, ἑβδομάδος ἑσπέρας, στιχολογοῦμεν ἀντὶ τῶν προσκηνείων, τὸ ἐνορδίνου κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. Καὶ ψάλλομεν προσόμοια, γ΄. Καὶ τοῦ μηναίου, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. τὰ προκείμενα. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον τὰ ἀλληλούια. Καὶ τὰ δύο ἅπαξ, τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν. Καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ τρίτῃ τῆς, ε, ἑβδομάδος. Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν, α, στιχολογίαν καθίσματα τῆς ὀκτωήχου κατανυκτικά. Μετὰ τὴν, β΄, κάθισμα ὁμοίως, καὶ μετὰ τὴν, γ΄. τὸ κάθισμα. Ψάλλομεν καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ τρίτῃ, τῆς, ε, ἑβδομάδος ἑσπέρας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. Καὶ ψάλλομεν, προσόμοια τὰ τοῦ τριῳδίου, γ΄. Καὶ τοῦ μηναίου, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τὰ προκείμενα, Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον, τὰ ἀλληλούια, ἅπαξ. τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ τετράδι, τῆς, ε, ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν, α, στιχολογίαν καθίσματα προσόμοια τῆς ὀκτωήχου, δύο μετὰ θεοτοκίων. Καὶ μετὰ τὴν, β΄. καὶ τὴν, γ΄, τὰ καθίσματα. Ψάλλομεν καὶ τὸν κανόνα τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. ὡς σύνηθες.

Τῇ τετράδι, τῆς, ε, ἑβδομάδος στιχολογοῦμεν τὰ πρὸς κύριον. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στίχοι ἀλληλούια ὃ λέγομεν δίς. Ἀρχόμεθα δὲ στιχηρὰ ἀπὸ τοῦ, πεσοῦντες ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν, ἦχος, πλ. δ΄. Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λῃσταῖς περιπεσών. Καὶ τὸ μαρτυρικόν. Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος. Καὶ τὰ γ΄, προσόμοια τοῦ τριῳδίου. Εἶθ᾽ οὕτως τά, κδ΄, στιχηρὰ τὰ κατὰ ἀλφάβητον, ἦχος, δ΄. πρός. Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι. Ἄπαυστος βίος μου μετὰ πορνῶν. ποιοῦντες καθ᾽ ἓν ἕκαστον στιχηρὸν μετανοίας, γ΄. Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, δ΄. Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος. στίχος. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐγένετο Ἀβραὰμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα. προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. στίχος. Ἄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Υἱὸς σοφός, εὐφραίνει πατέρα. Τὸ κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον, πίνοντες καὶ οἶνον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Τὰ δὲ ἀπόδειπνα, ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις.

Τῇ πέμπτῃ, τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. Σημαινείσης ὥρα, δ΄, τῆς νυκτός. Καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, γίνεται εὐλογητὸς παρὰ τοῦ ἱερέως ὡς σύνηθες. Καὶ λέγομεν τὸν ἑξάψαλμον. Τὸ ἀλληλούια. Καὶ τὰ τριαδικὰ ὡς ἔθος τοῦ ἤχου. στιχολογοῦμεν καὶ τὸ ἐν διατακτὸν κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. Εἶτα λέγομεν τὰ καθίσματα τῆς ὀκτωήχου. Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν βίον τῆς ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας, δόσεις, β΄. Εἶτα ὁ, ν΄. Καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα τοῦ μεγάλου κανόνος, ἀργῶς. Καὶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας καὶ φωνῆς. Ποιοῦντες καὶ καθ᾽ ἓν τροπάριον, μετανοίας, γ΄. Κανὼν ὁ μέγας. Ποίημα τοῦ ἁγίου πρὸς ἀνδρέου κρήτης, τοῦ ἱεροσολυμίτου, ἦχος, πλ. β΄.

Βοηθὸς

βοηθὸς καὶ σκεπαστής. Ἀπὸ, γ´, ὥ, ψάλλει ὁ ψάλτης τὸ, ἐν τῷ τρῳωδίου κα. Καὶ ἡμεῖς τὸ ἕτερον. Εἰς δὲ τὴν, δ´, ὥ. Προηγοῦνται τὰ τροπάρια, χωρὶς μετανοιῶν. Ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ϛ´, ὥ, καὶ ἐν τῇ, θ´. Ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν· ψάλλονται οἱ μακαρισμοί, μετὰ μετανοιῶν, ἦχος, πλβ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν κε. Λῃστὴν τοῦ παραδείσου χε. Μετὰ τὴν ἐνάτην, ἐξαποστειλάριον τὸ φωταγωγικόν, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν στιχ. τὸ στιχηρὸν ἦχ. πλδ., δίς. Ταῖς λῃστρικαῖς ἐφόδοις. Τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν θ´, ἦχος ὁ αὐτός. Συνάπτεται δὲ καὶ ἡ α, ὥρα, ἄνευ στιχολογίας, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν τριτέκτην, τροπ. τῆς προφητείας. καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸν προοιμιακόν. Στιχολογοῦμεν ἀντὶ τῶν προσκυνείων, τὸ καθισμα ὅπερ ἀφείθη ἐν τῇ, α, ὥρᾳ. Σημαίνει δὲ τὸ λυχνικὸν ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Εἰς τὸ, κε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στιχ., ι. τὸ, ἰδιόμελον μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια. Καὶ τοῦ μηναίου δ´. Εἴσοδος, φῶς ἱλαρὸν, τὰ προκείμενα. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων. Ἐν ᾗ μεταλαμβάνομεν, καὶ τῶν ἁγίων τοῦ χυ μυστηρίων.

Δεῖ εἰδέναι, ὡς ἐὰν φθάσει ὁ εὐαγγελισμός, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, προψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου κανόνος, τῇ τρίτῃ ἤγουν τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. ἡ δὲ ἑορτὴ, γίνεται ἀμεταθέτως.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς, ε, ἑβδομάδος, εἰς τὸν ὄρθρον, τὰ τριαδικά. Μετὰ δὲ

Τὴν, α, στιχολογ. καὶ τὰ τροπάρια τῆς ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν, β´, καὶ τὴν, γ´, κα. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. Μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ., ι. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, πλβ. Ὡς ἐξ εἰλικρινοῦς τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενον δευτεροῦντες αὐτό. Τὸ μαρτυρικόν. Εἶτα ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῆς θκου, τρία. Ποιοῦντες αὐτὰ ἑπτά, ἦχος, πλβ. πρός. Ὅλην ἀποθέμενοι. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β´. Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος μυστήριον. Εἴσοδος. τὸ, φῶς ἱλαρὸν. Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος, δ´. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κς. στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν, καὶ πάντα τά. γενέσεως τὸ ἀνάγν. Ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ὁ θεὸς ἐπείραζε. προκείμενον, ἦχος, δ´. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κε. στιχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν. κε ὁ θς μου. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις, χρήσιμοι ἔστωσαν. Τὸ κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὰ ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸν μεκρώσιμον κανόνα, τοῦ ἐν διατάκτου ἤχου. Ὡσαύτως καὶ τὸ μηναῖον, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου.

Τῷ σαββάτῳ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος ἐν τῷ ὄρθρῳ. Σημαίνει ὥρα, δ´, τῆς νυκτός, διὰ τὴν ἱκετήριον ἀκολουθίαν, τῆς ἀκαθίστου. Μετὰ δὲ τὸν ἑξάψαλμον. Τὸ, θεὸς κς, εἰς ἦχον, πλδ. Καὶ ψάλλομεν, ἐκ, γ´. τὸ τροπ. ἀγγελικῶς, ἦχος, πλδ. Τὸ, προσταχθὲν μυστικῶς,

λαβὼν ἐν γνώσει. Εἶτα στιχολογοῦμεν, κατὰ τοῦ ψαλτηρίου, ἐν. τό. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν. Ψάλλομεν τὸ κοντάκιον ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ μέλους, ἀργῶς, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Καὶ ἀναγινώσκομεν, ἀπὸ τῶν οἴκων, ἕξ. Ἱστάμεθα δὲ εἰς τὴν τούτων ἀνάγνωσιν. Οἱ αὐτοὶ δὲ ἄκροι, εἰσὶ κατά, α', β'. ἤγουν, κδ'. Καὶ λέγονται παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἄγγελος πρωτοστάτης. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἕξ οἴκων, πάλιν τὸ κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ ἀναγινώσκομεν ἐκ τὸν λόγον τοῦ ἀκαθίστου, δόσιν μίαν. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸν ἄμωμον. Καὶ αὖθις λέγομεν τὸ κοντάκιον. Καὶ ἑτέρους ἕξ οἴκους. Καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον. Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν λόγον τῆς ἀκαθίστου. Καὶ οἱ κανόνες. Τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, εἰς δ'. Καὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, εἰς, ς'. Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ, ἦχος, δ'. πρὸς Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον. καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Καὶ μετὰ τὴν, γ', ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον. Καὶ ἑτέρους ἕξ οἴκους. Καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον. Συναπτή, καὶ τὰ καθίσματα, ἦχος, α'. πρὸς τὸν τάφον σου σωτήρ. Ὁ μέγας στρατηγός. Δόξα, καὶ νῦν, τό, ὅλον. Καὶ πάλιν ἀνάγνωσις. Καὶ μετὰ τὴν, ε', ᾠδὴν, σχολάζει ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον. Καὶ τοὺς καταλειφθέντας ἕξ οἴκους. Εἶθ' οὕτως τὸν, α', οἶκον, καὶ τὸ κοντάκιον. Καὶ πάλιν τὸ κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ συναξάρια, α', τοῦ μηναίου. Εἶθ' οὕτως τοῦ ἀκαθίστου. Ἐξαποστειλάριον τῆς θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἴνους,

πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους, δ', στιχηρὰ προσόμοια. πρὸς. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Κεκρυμμένον μυστήριον. δευτεροῦντες τὸ, α', δόξα, καὶ νῦν, στιχηρόν, ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἀκαθίστου. Καὶ τῶν τετραῳδίων. προκείμενον. ᾠδὴ τῆς θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. στίχος. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ ἀπόστολος, πρῶτος τῆς ἡμέρας. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, οὐκ εἰς χειροποίητα ἅγια. Καὶ τῆς θεοτόκου ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς. Εἶχε μὲν γὰρ καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ ἀδελφοί. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. στίχος. Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαβίδ. Εὐαγγέλια τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς θεοτόκου. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Εἴδησις τοῦ τύπου τῆς πέμπτης κυριακῆς τῶν ἁγίων νηστειῶν. Καὶ διάταξις τῆς μετ' αὐτὴν ἑβδομάδος.

Κεφάλαιον, λς'.

Κυριακή, ε', τῶν ἁγίων νηστειῶν. Τελεῖται ἡ ἀκολουθία ὁμοίως, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς κυριακαῖς. Ἐν μὲν ψάλλομεν καὶ τοῦ μηναίου τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐμπλακέντος ἁγίου. Ἄλλοι δὲ μεταγενέστεροι παρέδωκαν ψάλλεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ κυριακῇ, τὴν ἀκολουθίαν. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὴν α' στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι'. Καὶ ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ'.

Καί

Καὶ ἀνατολικά. Καὶ τῆς ὁσίας στιχηρὰ προσόμοια, γʹ, ποιοῦντες αὐτά, εἰς, δʹ, ἦχος, πλ. βʹ. πρός· Ὅλην ἀποθέμενοι. Σὲ μὲν διεκώλυε. δόξα, ἦχος, δʹ. Ἐθαυματούργησε Χριστέ. καὶ νῦν θεοτοκίον, τὸ, αʹ, τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα, τῆς ὁσίας, ἦχος, βʹ. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν θʹ. ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ θαύματος καινοῦ, Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον. καὶ τῆς ὁσίας, ἦχος, πλ. δʹ. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς. καὶ νῦν, θʹ. Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθείς. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἑξάψαλμον ἔθος ἅπασαν ἀκολουθίαν, κανόνες, γʹ. Ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῆς θεοτόκου, εἰς, ϛʹ. Καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς, δʹ. Καὶ τῆς ὁσίας, εἰς δʹ. Ἀπὸ, γʹ, ᾠδῆς κάθισμα τῆς ὁσίας. Ἀπὸ ἕκτης κοντάκιον, ἦχος, γʹ. πρὸς· Ἡ παρθένος σήμερον. Ἡ πορνείαις πρότερον. Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἑωθινὸν ἀναστάσιμον. Εἶτα τῆς ὁσίας. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου, δʹ. Καὶ ἀνατολικά, δʹ. εἶτα λέγομεν στιχηρά. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου ὑψωθήτω. στίχος, ἦχος, αʹ. Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις. δόξα, πάλιν τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λιτὴν σύνηθες τὸ ἑωθινὸν στιχηρὸν καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἤχου. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς. Καὶ τῆς ὁσίας, πρὸς Γαλάτας. Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ἀδελφοί. Ἀλληλούϊα, τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον, τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ὁσίας. Κοινωνικόν. Αἰ-

Τῦπ.

νεῖτε τὸν κύριον ⁓

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ιʹ. Καὶ ψάλλομεν, δʹ, κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ὀκτωήχου. Καὶ τοῦ τριῳδίου προσόμοια, γʹ. Καὶ τοῦ μηναίου, γʹ. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Τὰ προκείμενα ἡ συνήθης ἑσπερινή. Ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θʹ. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες ⁓

Τῇ δευτέρᾳ, τῶν Βαΐων ἐν τῷ ὄρθρῳ· τριαδικά. Μετὰ τὴν, αʹ, στιχολογίαν, καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου. Καὶ μετὰ τὴν, βʹ, κάθισμα. Καὶ μετὰ τὴν, γʹ. τὸ τριῴδιον. Καὶ στιχολογεῖται ἡ ᾠδή. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες ⁓

Τῇ, βʹ, τῆς, ϛʹ, ἑβδομάδος, ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛʹ. Καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. τὰ, γʹ, τοῦ τριῳδίου. Καὶ τοῦ μηναίου, γʹ. δόξα, καὶ νῦν, θʹ. τὰ προκείμενα, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ⁓

Τῇ τρίτῃ τῶν Βαΐων, ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν, αʹ, στιχολογίαν καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς ὀκτωήχου. Καὶ μετὰ τὴν, βʹ. Καὶ μετὰ τὴν, γʹ, κάθισμα. Ψάλλομεν. Καὶ τοῦ μηναίου. Καὶ τὰ τριῴδια κατὰ τάξιν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ ᾠδή. Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα, καὶ νῦν, θʹ. Καὶ τὰ λοιπά ⁓

Τῇ τρίτῃ, τῆς, ϛʹ, ἑβδομάδος ἑσπέρας. ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛʹ. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τριῳδίου, γʹ. Καὶ τοῦ μηναίου, γʹ. τὰ προκείμενα. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον